

اشاره

کلیدواژه‌ها: مدیریت، رویداد، ورزش، مدیریت رویداد، تأسیسات ورزشی، اماکن ورزشی.

مقدمه

هدف اصلی فعالیت‌های بدنی، حفظ سلامتی است. اگر فعالیت بدنی رویکرد اصلی خود را که تأمین سلامتی است به خطر بیندازد. ارزش و اعتبارش را از دست می‌دهد (رضائی و نظریان مادوانی، ۱۳۹۲). در این حوزه، بر خورداری از یک مدیریت خوب، تأثیر بسزایی در برگزاری یک رویداد به صورت کاملاً مناسب و عاری از بروز هر گونه مشکل دارد و حائز اهمیت است. این مقاله ابتدا به معرفی مدیریت رویداد و سپس عوامل تأثیرگذار در برگزاری موفق یک رویداد ورزشی می‌پردازد.

یکی از مهم‌ترین عوامل مؤثر بهره‌وری، نقش مدیریت و استفاده مدیر از مکانیسم‌های انگیزشی به عنوان ابزار مناسب برای افزایش بهره‌وری در یک رویداد است. مدیریت اصولی صحیح بر منابع انسانی و مادی روی بهره‌وری سازمان تأثیر مستقیم دارد.

ورزش به لحاظ نقشی که در سلامتی و بهداشت روانی انسان دارد از جمله نیازهای اساسی نوع بشر به حساب می‌آید و به همین دلیل از جهات مختلف به آن پرداخته شده است. با پیشرفت‌های به دست آمده در مدیریت و تشکیلات ورزشی، مدیریت ورزش به تدریج از شکل سنتی خود خارج می‌شود و به سوی تخصصی شدن پیش می‌رود و شکل سنتی آن در عصر حاضر، جواب‌گویی نیازهای اساسی روز ورزش نیست. در این راستا مقاله حاضر به بررسی عوامل اثرگذار در برگزاری مناسب یک رویداد ورزشی می‌پردازد و آن را از جنبه‌های مختلف مورد بحث قرار می‌دهد. این مقاله از نوع مقالات توصیفی به شمار می‌رود و اطلاعات آن به شیوه کتابخانه‌ای جمع‌آوری شده است. نتایج پژوهش حاکی از آن بود که توجه به تجهیزات و امکانات، ایمنی، بودجه، کارکنان، زمان و مکان برگزاری یک رویداد ورزشی در مدیریت آن بسیار تأثیرگذارند.

عوامل اثرگذار در برگزاری مناسب یک رویداد ورزشی

مینا خدایاری

دبیر تربیت بدنی آموزش و پرورش شهرستان ساوه

از جمله مؤلفه‌های تأثیرگذار بر افزایش بهره‌وری در حیطه مدیریت، به ترتیب اولویت عبارت‌اند از: برخورداری مدیران ورزشی از مهارت‌های مختلف مدیریتی (فنی، انسانی و ادراکی)، میزان تحصیلات مدیران ورزشی، برخورداری مدیران ورزشی از تخصص‌های مرتبط، باور مدیران ورزشی به فرهنگ بهره‌وری و عمل به آن، قدرت تصمیم‌گیری، استفاده از انتقادات و پیشنهادات در شیوه مدیریت و سبک رهبری و مدیریتی مدیران ورزشی (فروغی‌پور و همکاران، ۱۳۹۰).

رویدادها چه هستند؟

از وظایف مهم هر مدیر در سازمان ورزشی، سامان‌دهی و اداره رویدادهای ورزشی است. هر مدیری باید نسبت به کلیه تغییرات بالقوه‌ای که برای رویدادهای ورزشی مفید است، شناخت داشته باشد.

بخش وسیعی از اطلاعات عمومی مربوط به ورزش در ارتباط با رویدادهای ورزشی و سامان‌دهی آن‌هاست. اولین سؤال در این حوزه آن است که «رویدادها چه هستند؟» این موضوع، با وجود آنکه بسیار وسیع است، باید به‌طور کلی فراگیر باشد تا به عموم اجازه استناد به رویدادهای اصلی را بدهد. رویدادها را می‌توان از یک رقابت محلی تا یک دوره مسابقات ده روزه تیم‌های قهرمانی بین‌المللی از سرتاسر جهان طبقه‌بندی کرد. دیوید سی‌وات^۱، یک رویداد خاص را «یک حادثه یکباره که برای تأمین نیازهای ویژه برای زمان معین طراحی شده است» معرفی می‌کند. وات در ادامه به نقل از سان، رویدادهای مشترک محلی را به‌عنوان «فعالیتی تعریف می‌کند که به وجود آمده تا جمعیت محلی را در تجربه‌ای مشترک به سوی منافع متقابلشان درگیر سازد» (وات، ۱۳۸۱).

اهداف رویداد

برای هر رویداد باید هدفی روشن و کاملاً قابل درک از سوی همه شرکت‌کنندگان وجود داشته باشد. این هدف ممکن است کاملاً کلی و درازمدت باشد، در حالی که باید ویژگی‌های زیر را داشته باشد:

• عمومی و کاملاً مورد حمایت باشد؛

• تعریف را به‌عنوان جایگاهی برای رویدادها در زمینه‌های ورزشی ترویج کند.

• سطوح مشارکت افراد محلی (مکانی که رویداد برگزار می‌شود) را بالا ببرد.

موارد بالا و بسیاری از موارد دیگر ممکن است از جمله اهداف ارزشمند در شروع رویدادهای ورزشی باشند. نکته اصلی این است که باید حداقل یک هدف روشن وجود داشته باشد، در غیر این صورت، رویداد رخ نخواهد داد (وات، ۱۳۸۱).

سوالات اساسی در مدیریت یک رویداد

۱. چرا؟

رویدادها نقش بسیار مهمی در ورزش ایفا می‌کنند و چنانچه به‌خوبی به آن‌ها توجه شود، می‌توانند سود

عمده‌ای داشته باشند و به‌عنوان یک مشوق پیشرفت برای مجریان و در واقع برای خود سازمان‌های ورزشی در سطوح ملی یا محلی باشند.

رویدادهای مهم به افراد و سازمان‌ها، اهداف آموزشی و عوامل مهم توسعه را ارائه می‌دهند تا سطح ظرفیت و توانشان را در چارچوب آن رشته ورزشی افزایش دهند. رویدادها نه تنها برای ورزش اساسی هستند، بلکه اگر رویداد در جهت اهداف واقعی باشند و با شیوه صحیح ارائه شوند، می‌توانند دارای اهداف کلی سودمند باشند.

۲. چطور؟

وات (۱۳۸۱) معتقد است وقتی که قبول می‌کنیم هر رویدادی باید دارای هدفی باشد، تصمیم بعدی این است که این رویداد دقیقاً باید چطور برگزار شود. آیا باید به‌صورت یک مسابقه قهرمانی، تورنمنت یا نوعی فستیوال باشد. آیا متوجه یک گروه سنی مناسب و پاسخ‌گوی اهداف تعیین شده است؟ جزئیات دقیق رویداد باید مشخص شود. ارائه نوع یا ماهیت نادرست از یک رویداد می‌تواند به اندازه ارائه رویدادی بدون هدف، مضر و زیان‌بخش باشد.

۳. کجا؟

سؤال بعدی آن است: که آیا امکانات لازم برای میزبان برگزیده رویداد فراهم هست؟ همچنین ضروری است که از دسترس بودن امکانات لازم، همچون فضاهای فرعی، امکانات پزشکی، امکانات آموزشی و غیره برای انجام هر رویداد ورزشی برنامه‌ریزی شده اطمینان حاصل شود. مشخصات دقیق نیازهای تسهیلاتی باید در مراحل اولیه برنامه‌ریزی مشخص شوند تا نسبت به تأمین این نیازها اطمینان حاصل شود.

۴. چه وقت؟

زمان‌بندی هر رویداد ورزشی مهم است و با کمک فاکتورهای زیادی تعیین می‌شود. سال‌نامه ورزشی محلی، ملی و بین‌المللی یک فاکتور مهم در تعیین زمان است. در صورتی که هدف عمده رویداد پخش تلویزیونی باشد، شاید مهم‌ترین سؤال برای این رویداد در سطح گسترده این باشد که چه وقت این رویداد برای پخش در تلویزیون یا برنامه رسانه‌ای مناسب است و نتیجه‌گیری دقیقی باید صورت پذیرد تا بدانیم که آیا زمان‌های پخش برای پوشش تلویزیون مناسب است یا خیر؟

به‌وسیله چه کسی؟

این امر می‌تواند این‌گونه مشکل‌ساز باشد که یک رویداد ورزشی فقط زمانی قابل اجراست که گروهی از سازمان‌دهندگان توانا و در دسترس برای سازمان‌دهی آن وجود داشته باشند. سازمان‌دهی رویدادهای ورزشی دشوار است و نیاز به برخی مشخصات خاص در سازمان‌دهندگان، خواه مزدبگیر یا داوطلب دارد و همیشه این خطر از جانب

یکی از مهم‌ترین عوامل مؤثر بهره‌وری، نقش مدیریت و استفاده مدیر از مکانیسم‌های انگیزشی به‌عنوان ابزار مناسب برای افزایش بهره‌وری در یک رویداد است

یک هیئت حاکم ورزشی وجود دارد که شاید در این زمینه درست عمل نکند، مثلاً به میزبانی رویدادی را پیشنهاد کنند که حقیقتاً تخصص لازم را ندارد یا فاقد پرسنل مورد نیاز است (وات، ۱۳۸۱).

چه کسی هدایتگر است؟

آیا فرد یا گروهی وجود دارد که واقعاً قادر به هدایت سازمان در جهت سازمان‌دهی رویدادها باشد. این نوع رهبری نیاز به ایجاد یک تیم کارآمد دارد تا بتواند تحت فشار بیش از حدی که در طی یک رویداد دستخوش آن می‌شود، کار کند.

هزینه آن چقدر خواهد بود؟

این موضوع یک مطلب اساسی است که گاهی با دقت کافی مورد بررسی قرار نمی‌گیرد. تعیین همه هزینه‌های بالقوه و نهفته و همین‌طور منابع درآمدی بسیار حائز اهمیت است. وجود بودجه و امکانات مالی کافی و استفاده بهینه و مناسب از بودجه موجود، از عوامل مؤثر در رسیدن به اهداف برنامه‌ریزی شده است. اثرگذارترین مؤلفه‌ها در این زمینه به ترتیب اولویت عبارت‌اند از: میزان اعتبارات مربوط به نگهداری اماکن و تأسیسات ورزشی، میزان اعتبارات مربوط به تجهیز اماکن و تأسیسات ورزشی، استفاده بهینه و مناسب از بودجه موجود، میزان اعتبار برای برگزاری دوره‌های آموزشی، میزان اعتبارات مربوط به تعمیر اماکن و تأسیسات ورزشی، دارا بودن سود اقتصادی حاصل از فعالیت اماکن و تأسیسات ورزشی (فروغی‌پور و همکاران، ۱۳۹۰).

چه کسی بودجه رویداد را پرداخت می‌کند؟

تأمین بودجه برای رویدادهای ورزشی در جایی که دستیابی به امور مالی برای تداوم بخشیدن به رویدادها مشکل باشد، به‌ویژه اگر رویدادهای بزرگی باشند، اغلب مشکل است. این نکته مهم است که قبل از مبادرت ورزیدن به یک پروژه مهم، یک برآورد بودجه صورت پذیرد تا همه هزینه‌ها با دقت مشخص شود و بررسی‌های دقیقی نسبت به کفایت این هزینه‌ها انجام گیرد. یک مدیر پیش از مبادرت به کاری که مستلزم تعهد نسبت به زمان، پول، وقت، پرسنل و منابع باشد، باید به همه این سؤالات پاسخ مثبت و مفصل بدهد (وات، ۱۳۸۱).

کارکنان

در ورزشگاه‌ها، ناحیه‌های متفاوتی وجود دارند که شامل پارکینگ‌های اتومبیل، ورودی‌ها، باجه فروش بلیط و انبارهای ورزشگاه، اتاق‌های تأسیسات، نواحی بازی و غیره می‌شود. در تمامی این مناطق، کارمندان یا کارگران به‌صورت تمام‌وقت، نیمه‌وقت یا موقت، کارهای آماده‌سازی برای هر مسابقه را انجام می‌دهند و در طول مسابقه در

فعالیت‌های کاری متفاوت خود، درگیرند (فراسدیک و والی، ۱۳۸۴).

برنامه‌ریزی رویداد ورزشی

برنامه‌ریزی، اساسی‌ترین وظیفه در میان وظایف مدیریت است که در اماکن ورزشی بیش از دیگر بخش‌ها نیاز است. برنامه‌ریزی صحیح و اصولی سبب بالا رفتن بهره‌وری در سازمان‌ها می‌شود. تیلور معتقد است با نظارت و کنترل جدی مدیریتی در سراسر محیط کار، نظم ایجاد می‌شود که موجب تحقق کارایی نیروی کار می‌شود (فروغی‌پور و همکاران، ۱۳۹۰).

ایمنی اماکن ورزشی

مدیران به‌منظور ارتقای ایمنی تأسیسات و تجهیزات ورزشی لازم است نسبت به رفع چاله‌ها، درزها و ایجاد اصطکاک لازم برای اجرای فعالیت، متناسب با استانداردهای کفپوش هر رشته ورزشی اقدام کنند همچنین از طریق مرمت و بازسازی دیوارها، حذف تجهیزات غیرضروری، نصب توری سیمی روی تجهیزات نصب‌شده در سقف‌ها، حذف برخی از پله‌های اضافی، عریض کردن راهروها و مناسب‌سازی درهای ورود و خروج، ایمنی مکان‌های ورزشی را بالا ببرند، ضمن اینکه باید سیستم‌های روشنایی، حرارتی و تهویه‌ای مجموعه ورزشی را کنترل کنند تا میزان آسیب‌های مربوط به عدم رعایت دمای استاندارد فعالیت‌های بدنی کاهش یابد (رضانی و نظریان مادوانی، ۱۳۹۲).

بحث و نتیجه‌گیری

ورزش به لحاظ نقشی که در سلامتی و بهداشت روانی انسان دارد، از جمله نیازهای اساسی نوع بشر به حساب می‌آید و به همین دلیل از جهات مختلف به آن پرداخته شده است. با پیشرفت‌های به دست آمده در مدیریت و تشکیلات ورزشی، مدیریت ورزش به تدریج از شکل سنتی خود خارج می‌شود و به سوی تخصصی شدن پیش می‌رود و شکل سنتی آن در عصر حاضر، جواب‌گوی نیازهای اساسی روز ورزش نیست. رشته‌های مختلف دانشگاهی در حوزه مدیریت و اداره ورزش، پژوهش‌های متعدد در حوزه‌های مختلف ورزش، تحوّل در فناوری ساخت و کاربرد تجهیزات ورزشی و ... همگی نشانگر پیشرفت‌های چشمگیر در ورزش‌اند. لذا وجود یک مدیریت در برگزاری موفق یک رویداد، امری ضروری و حائز اهمیت است. براساس مطالب گفته شده، توجه به تجهیزات و امکانات، ایمنی، بودجه، کارکنان، زمان و مکان برگزاری یک رویداد ورزشی در کسب موفقیت بسیار مهم‌اند و مدیر موفق کسی است که علاوه بر گذراندن دوره‌های تخصصی لازم در مورد رشته‌های ورزشی نیز اطلاعاتی کسب کرده باشد تا در تأمین تدارکات و برگزاری رویدادهای بزرگ ورزشی با مشکلی مواجه نشود.

تیلور معتقد

است که با

نظارت و کنترل

جدی مدیریتی

در سراسر

محیط کار، نظم

ایجاد می‌شود

که موجب تحقق

کارایی نیروی

کار می‌شود

پی‌نوشت‌ها

1. David C. Watt
2. Stive Frhsdeik & Lin Vali

منابع

۱. رضانی، علیرضا و نظریان مادوانی، عباس (۱۳۹۲). «چگونه محیط امنی برای ورزش داشته باشیم؟ (میزان شیوع آسیب‌های ورزشی و ایمنی و کارایی مکان‌ها و تجهیزات ورزشی». مجله رشد آموزش تربیت‌بدنی، شماره ۴۷. وزارت آموزش و پرورش، سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی.
۲. فراسدیک، استیو و والی، لین (۱۳۸۴). مدیریت ایمنی در ورزش. ترجمه سید محمد حسین رضوی و ابوالقاسم دیباغان. آمل: نشر شمال پایدار، چاپ دوم.
۳. فروغی‌پور، حمید؛ صابونچی، رضا و تیپ، هادی (۱۳۹۰). «اماکن ورزشی و بهره‌وری (عوامل مؤثر بر افزایش بهره‌وری اماکن، تأسیسات و تجهیزات ورزشی». مجله رشد آموزش تربیت‌بدنی، شماره ۳۸. وزارت آموزش و پرورش، سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی.
۴. وات، دیوید (۱۳۸۱). مدیریت و امور اجرایی در ورزش. ترجمه نورعلی خواجه‌وند و ارسلان ایرجی‌راد. تهران: کوثر.